

Î N C H E I E R E

21 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Ala Cobăneanu

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Jurcov Anatolii, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Jurcov Anatolii împotriva Întreprinderii de Stat „Cadastru” filiala Dondușeni privind încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 mai 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Jurcov Anatolii, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Dondușeni din 21 ianuarie 2015,

c o n s t a t ă

La 15 septembrie 2014 Jurcov Anatolii s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Cadastru” filiala Dondușeni privind încasarea prejudiciului.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, pîrîtul prin încălcarea legislației, i-a cauzat prejudiciul material și moral care au dus la înstrăinarea apartamentului nr. 20, situat în orașul Dondușeni, str. 31 august 4/1, aflat în proprietatea dînsului și a copiilor lui.

Susține că, apartamentul nr. 20, situat în orașul Dondușeni, str. 31 august 4/1, nefiind privatizat a fost înregistrat de către pîrît de două ori, însă menționează că, dreptul de proprietate poate fi dobîndit după privatizare.

Astfel, consideră că la înregistrarea bunului imobil enunțat, pîrîtul nu a ținut cont de dispozițiile Legii cadastrului bunurilor imobile și anume de art. 47 al Legii, care prevede răspunderea pentru încălcarea prezentei legi.

Solicită reclamantul, încasarea de la ÎS „Cadastru” filiala Dondușeni în beneficiul său a prejudiciului în mărime de 47 000 euro.

Prin hotărîrea Judecătoriei Dondușeni din 21 ianuarie 2015, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Jurcov Anatolii împotriva ÎS „Cadastru” filiala Dondușeni privind încasarea prejudiciului, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de fond, Jurcov Anatolii a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 mai 2015, s-a respins apelul declarat de Jurcov Anatolii și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Dondușeni din 21 ianuarie 2015.

La 30 iunie 2015, în termenul prevăzut de lege, Jurcov Anatolii a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii instanței de fond, cu restituirea pricinii la re judecare.

În susținerea recursului s-a invocat că, la emiterea hotărîrilor judecătorești au fost aplicate și interpretate eronat normele de drept material și anume art. 28 lit. a), f) și g) al Legii cadastrului bunurilor imobile.

Consideră recurentul că, intimatul prin încălcarea dispozițiilor Legii cadastrului bunurilor imobile, i-a cauzat prejudiciul material și moral, care au dus la înstrăinarea apartamentului nr. 20, situat în orașul Dondușeni, str. 31 august 4/1, aflat în proprietatea dînsului și a copiilor lui.

Verificînd legalitatea hotărîrii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Jurcov Anatolii urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Jurcov Anatolii este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către Jurcov Anatolii în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Jurcov Anatolii ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Jurcov Anatolii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi